

ме, кога ще спиме, или ще станеме, никога да не излѣзва молитвата отъ устата ны. Каквото дѣма Павелъ „молетиса непрестанно“ както сѣ молила и днешната хананейска жена, за която ще чѣете сега отъ днешното евангеліе.

Отъ Маттеа зачало ꙗкѡ.

Во онова време като отиде христосъ въ страните Тирски и Сидонски, излѣзна отъ тѣя предѣлы една жена, която выкаше кѡмъ него, и дѣмаше: помилвай ма сыне давидовъ: защото моата дѣщира злѣ е бѣсна, а христосъ не ѝ отговори нищо. И като приближиха апостолите молеха го, и дѣмаха: господи, отпѣсни ѿ, чи выка подиръ насъ. А той рече: не сѣмъ проводенъ на дрѣго мѣсто, само при погиналыте овцѣ, сирѣчь: при Евреите. А жената като сѣ приближи, поклонисѣ на христа, и рече: господи помогни ми, а той каза: не е добро да земна хлѣба отъ чадата ѝ да го фзрѣ на кѡчетата. А жената рече: господи истинна е, но ѝ кѡчетата падѣтъ отъ трохите, които падатъ отъ трапезатѣ на тѣхныте господары. Тога рече Исусъ: о жено! голѣма е твоата вѣра, нека ти бѣде както искашь, и тосъ часъ исцѣлѣ нейната дѣщира.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Исусъ Христосъ като направилъ много чѣдеса и исцѣленіе междѣ Евреите, и не го повѣрваха, но нарекоха го лѣзливъ, тога и той ги остави, и отиде въ страните Тирски и Сидонски, гдѣто живѣаха Елени, за да просвѣти и тѣхъ съ божественнатѣ своя наѣкъ. Защото, той, като богъ знааше сичкото, което щеше да стане. Тамо една жена която имаше дѣщира бѣсна, понеже чѣкала христовыте чѣдеса, които правелъ междѣ Евреите, като раздѣмѣла чи христосъ дошелъ тамо, излѣзла подиръ него, и выкала: помилвай ма господи сыне давидовъ: защото е бѣсна дѣщира ми. И съ тѣя рѣчи показала своатѣ голѣмѣ вѣрѣ кѡмъ христа, за осѣжденіе на Евреите: защото, тѣ слѣдшаха толко побченіа, и гледаха толко чѣдеса отъ христа, и пакъ не го повѣрваха. А тѣя жена, само ги чѣкала, и не знаала, нити законъ, нити наѣкъ, и пакъ го повѣрвала и исповѣдала чи е богъ и человекъ: защото, като казала господи, исповѣдала божеството мѣ, а като рече сыне давидовъ, исповѣдала человекство мѣ. И не казала господи, доиди да исцѣришь дѣщира ми: но молила го да ѿ помилка, и дѣмала: господи, знамъ и вѣрвамъ чи отъ твоатѣ хората треператъ